

СУМСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
НАВЧАЛЬНО-НАУКОВИЙ ІНСТИТУТ ПРАВА
ЛІГА СТУДЕНТІВ АСОЦІАЦІЇ ПРАВНИКІВ УКРАЇНИ

**РЕФОРМУВАННЯ ПРАВОВОЇ СИСТЕМИ
В КОНТЕКСТІ ЄВРОІНТЕГРАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ**

МАТЕРІАЛИ

IV Міжнародної науково-практичної конференції
(Суми, 21–22 травня 2020 року)

У двох частинах

Частина 2



Суми
Сумський державний університет
2020

місцевого самоврядування в Україні. URL: <http://www.kbuara.kharkov.ua/e-book/conf/2013-4/doc/1/05.pdf>.

3. Kettl D. F. 2015. The transformation of Governance, Public Administration for the Twenty-First Century. Johns Hopkins University Press. Baltimor. P. 77.

4. Байрак С. О. Місцеве самоврядування – основа розвитку демократичної держави. *Панорама політологічних студій*. 2013 .Вип. 10. С.148–154. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Pps_2013_10_20.

ДО ПИТАННЯ ПРО ОКРЕСЛЕННЯ МЕТИ ТА ЗАВДАНЬ СИСТЕМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Лісов Д. А.

Студент II курсу ННІ права

Сумського державного університету

Науковий керівник: Каріх І. В.

к. п. н., асистент кафедри КПДС ННІ права

Сумського державного університету

Національна безпека – захист життєво важливих інтересів людини і громадянина, суспільства і держави, які забезпечують стійкий розвиток суспільства, своєчасне виявлення, запобігання та нейтралізацію реальних загроз і потенціал для національних інтересів у сфері правоохоронних органів, боротьби з корупцією, прикордонної та прикордонної діяльності, кордону, охорони здоров'я, освіти та науки, науки і техніки та інноваційної політики, культурного розвитку населення, свобода вираження поглядів та інформації без соціального забезпечення та пенсій, житлово-комунальних послуг, ринків фінансових послуг, захисту прав на нерухомість, фондових ринків та руху цінних паперів, податкової та митної політики, торгівлі та бізнесу, банківських послуг, політики інвестиції, аудит, грошова політика, інформаційна безпека, ліцензії, галузь і сільського господарства, транспорту та зв'язку, інформаційних технологій, енерго та енерго збереження, земельних і водних ресурсів, надр, охорони навколишнього середовища та інші сфери державного управління у разі негативних тенденцій, що створюють реальну або потенційну загрозу національним інтересам [2].

Система забезпечення національної безпеки України створюється та розвивається відповідно до Конституції України та інших нормативно-правових актів, що регулюють суспільні відносини у сфері національної безпеки [2].

Основою системи національної безпеки України є органи та засоби національної безпеки, в яких використовуються теоретичні, методологічні, регуляторні, інформаційно-

аналітичні, організаційно-управлінські, розвідувальні, особисті, наукові тощо. технічні, ресурсні та інші заходи щодо забезпечення процесу управління загрозами, а не безпекою, в рамках яких державні та недержавні установи гарантують прогресивний розвиток українських національних інтересів та внутрішніх джерел духовного добробуту народу українська мова, ефективне функціонування системи національної безпеки України [3].

У Концепції (основи державної політики) національної безпеки України поняття системи національної безпеки було визначено як «суб'єкт» організований державою; державні органи, неурядові організації, державні службовці та особи, об'єднані цілями та завданнями захисту національних інтересів, які здійснюють узгоджену діяльність в рамках законодавства України. «Щодо чинного закону України» про основи національної безпеки України», то цього поняття немає [4].

У свою чергу, управління системою національної безпеки можна визначити як особливий вид діяльності державних та недержавних утворень щодо раціоналізації системи національної безпеки, забезпечення її оптимального функціонування та її сталого розвитку в організації управління системи національної безпеки.

Національні цінності, інтереси та цілі стосуються основних рушій системи національної безпеки, її елементів, що визначають її зміст, характер, конфігурацію та спрямованість.

Запорукою побудови системи є її призначення. Тому врахування цього компонента є очевидним і при створенні системи національної безпеки України.

Багато уваги приділяється визначенню мети концепції, щоб, щоб не перевантажуватись зайвими дискусіями, давайте дати поняття, яке ми будемо використовувати в майбутньому [3].

Тому мета – свідомий результат, на який спрямована діяльність суб'єкта. Основним завданням системи національної безпеки є створення системи управління, яка може мати цілеспрямований і свідомий вплив на ці загрози та небезпеки.

Основними завданнями системи національної безпеки є:

- захист конституційних прав, свобод та інтересів громадян України;
- захист конституційного ладу, державного суверенітету, територіальної цілісності, недоторканності державного кордону, науково-технічного та оборонного потенціалу країни;
- здійснення національної політики національної безпеки;
- проводити активну розвідувальну, контррозвідувальну та оперативно-дослідницьку діяльність для забезпечення національної безпеки шляхом отримання інформації про розвідку, контррозвідку та оперативні дослідження, необхідну для

розробки стратегічних, тактичних та оперативних рішень у сфері управління національною безпекою та розробити механізми їх реалізації;

- виявлення, запобігання та припинення діяльності спецслужб та інших заходів, спрямованих на шкоду національній безпеці України, діяльності спеціальних служб, а також окремих осіб чи організацій;

- виявлення, запобігання та припинення тероризму та інших дій, спрямованих на насильницьку зміну конституційного ладу, порушення територіальної цілісності та недоторканності національних кордонів України;

- моніторинг (спостереження, оцінка та прогнозування) ситуації з національною безпекою щодо впливу загроз і небезпек, як внутрішніх, так і зовнішніх;

- геополітичне моделювання поведінки партнерів системи безпеки при здійсненні загрози чи небезпеки;

- запобігання проникненню промислових шпигунських структур, представників організованої злочинності до системи управління ВМС;

- боротьба з технічним проникненням особливо важливих об'єктів з метою вчинення злочинів, саботажу та тероризму комічно-розвідувальної діяльності;

- виявлення, запобігання та припинення будь-якої протиправної та іншої негативної діяльності суб'єктами системи національної безпеки в межах системи на шкоду;

- захист громадян України за кордоном;

- забезпечення державної таємниці;

- Організація громадянського та демократичного контролю за функціонуванням НЗНБ тощо.

Залежно від заявленої мети та завдань, до функцій системи національної безпеки України належать:

- передбачити та виявити загрози та загрози національній безпеці;

- розробка та реалізація комплексу оперативних, тактичних та стратегічних заходів щодо управління загрозами та загрозами;

- Створення та забезпечення сил національної безпеки;

- участь у гарантії загальної та регіональної безпеки відповідно до міжнародних договорів, ратифікованих Україною [2].

Отже, систему національної безпеки слід розуміти як систему теоретичних, методологічних, регуляторних, аналітичних, організаційно-управлінських, розвідувальних, контррозвідувальних, оперативних досліджень, кадрових, науково-технічних, ресурсних та інші, спрямовані на: забезпечення процесу управління загрозами

небезпеки, в яких державним та недержавним інститутам гарантується прогресивний розвиток українських національних інтересів, джерел духовного та внутрішнього благополуччя населення в Україні, ефективного функціонування система національної безпеки України [4].

ЛІТЕРАТУРА:

1. Конституція України: Закон України від 28 червня 1996 р. № 254к/96-ВР / Верховна Рада України. *Відомості Верховної Ради України*. 1996. № 30. Ст. 141.
2. Про національну безпеку України: Закон України від 21.06.2018 р. № 2469-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2469-19>.
3. Глобальна та національна безпека: підручник / В. І.Абрамов, Г. П.Ситник, В. Ф.Смоляннюк; за заг. ред. Г. П. Ситника. К.: НАДУ, 2016. 784с. URL: <https://drive.google.com/file/d/1zj8SLnc16M3cc1GWornXTrOeL1o7bnhD/view>.
4. Смоляннюк В. Ф., Деменко О. Ф., Прибутько П. С. Основи національної безпеки України. Навчальний посібник. К. ПАЛИВОДА А.В., 2017.140 с.

ПРОФІЛАКТИКА ПРАВОПОРУШЕНЬ У ДИТЯЧОМУ СЕРЕДОВИЩІ В УКРАЇНІ ТА ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД

Дудченко В. В.

Аспірант III курсу кафедри АГПФЕБ ННІ права

Сумського державного університету

Науковий керівник: Шлапко Т. В.

к. ю. н., доцент кафедри АГПФЕБ ННІ права

Сумського державного університету

Попередження правопорушень серед неповнолітніх є найважливішим аспектом попередження злочинності взагалі в суспільстві, тому розробка та запровадження дієвих заходів у цьому напрямку з боку держави є невід'ємною частиною соціальної політики України.

Більшість науковців поняття «запобігання», «протидія» та «профілактика» вважають синонімами. Такий підхід має сенс, тому як в етимологічному форматі вищезазначені поняття мають загальну основу.

У широкому розумінні профілактика – це недопущення правопорушень взагалі, тобто утримання окремих членів суспільства від протиправних проступків. У вузькому значенні під профілактикою розуміється діяльність, по-перше, по виявленню і усуненню причин конкретних правопорушень, а також умов, що сприяють їх вчиненню; по-друге, у